॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥तृतीयः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां पञ्चमकाण्डे तृतीयः प्रश्नः॥

उथ्सन्नयुज्ञो वा एष यद्ग्निः किं वाहैतस्यं क्रियते किं वा न यद्वै यज्ञस्यं क्रियमाणस्यान्तर्यन्ति पूर्यति वा अस्य तदांश्विनीरुपं दधात्यश्विनौ वे देवानां भिषजौ ताभ्यांमेवास्मे भेषजं करोति पञ्चोपं दधाति पाङ्को यज्ञो यावानेव यज्ञस्तस्मे भेषजं करोत्यृत्व्यां उपं दधात्यृत्नां क्रस्ये (१)

पश्चोपं दधाति पश्च वा ऋतवो यावंन्त एवर्तव्स्तान्कंत्पयित समानप्रंभृतयो भवन्ति समानोदंर्कास्तस्मांध्समाना ऋतव एकंन पदेन व्यावंर्तन्ते तस्मांदृतवो व्यावंर्तन्ते प्राण्भृत उपं दधात्यृतुष्वेव प्राणान्दंधाति तस्मांध्समानाः सन्तं ऋतवो न जींर्यन्त्यथो प्रजनयत्येवैनानेष व वायुर्यत्प्राणो यदंतव्यां उपधायं प्राण्भृतः (२)

उपदर्धाति तस्माथ्सर्वानृतूननुं वायुरा वंरीवर्त्ति वृष्टिसनीरुपं दधाति वृष्टिमेवावं रुन्द्वे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपरिहार र् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षति यत्प्राणभृतं उपधायं वृष्टिसनीरुपदर्धाति तस्माद्वायुप्रंच्युता दिवो वृष्टिरीर्ते पृशवो वै वंयस्यां नानांमनसः खलु वै पृशवो नानांव्रतास्तेऽप एवाभि

समंनसः (३)

यं कामयेतापृशुः स्यादिति वयस्याँस्तस्योप्धायांपुस्यां उपं दध्यादसँज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोत्यपृशुरेव भंवति यं कामयेत पशुमान्थ्स्यादित्यंपुस्याँस्तस्योपुधायं वयस्यां उपं दध्याथ्संज्ञानमेवास्मैं पृशुभिः करोति पशुमानेव भंवति चतंस्रः पुरस्तादुपं दधाति तस्माँ चत्वारि चक्षुंषो रूपाणि द्वे शुक्ते द्वे कृष्णे (४)

मूर्धन्वतींर्भवन्ति तस्मौत्पुरस्तौन्मूर्धा पश्च दक्षिणायाड् श्रोण्यामुपं दधाति पश्चोत्तंरस्यां तस्मौत्पश्चाद्वर्षीयान् पुरस्तौत्प्रवणः पृशुर्बस्तो वय इति दक्षिणेऽ १ स्म उपं दधाति वृष्णिर्वय इत्युत्तरे-ऽ १ सावेव प्रतिं दधाति व्याघ्रो वय इति दक्षिणे पृक्ष उपं दधाति सि १ हो वय इत्युत्तरे पृक्षयोरेव वीर्यं दधाति पुरुषो वय इति मध्ये तस्मात्पुरुषः पशूनामधिपतिः॥ (५)

क्ष्यां उप्धायं प्राण्भृतः समंनसः कृष्णे प्रत्नेषे वय इति पर्श्व वा इन्ह्रां प्री अव्यंथमानामिति स्वयमातृण्णामुपं दधातीन्द्राग्निभ्यां वा इमौ लोकौ विधृतावनयौर्लोकयोर्विधृत्या अधृतेव वा पृषा यन्मध्यमा चितिं रन्तिरंक्षिमिव वा पृषेन्द्रांग्नी इत्यांहेन्द्राग्नी वै देवानामोजोभृतावोजंसैवैनांमन्तिरंक्षे चिनुते धृत्यै स्वयमातृण्णामुपं दधात्यन्तिरंक्षं वै स्वयमातृण्णान्तिरंक्षमेवोपं धत्तेऽश्वमुपं (६)

प्राप्यति प्राणमेवास्यां दधात्यथां प्राजापत्यो वा अर्श्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिन्ते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्ये देवानां वे सुंवर्गं लोकं यतां दिशः सम्ब्रीयन्त त एता दिश्यां अपश्यन्ता उपादधत् ताभिवें ते दिशोंऽद्दश्हन्यद्दिश्यां उपदर्धाति दिशां विधृत्ये दशं प्राण्भृतंः पुरस्तादुपं (७)

द्धाति नव वै पुरुषे प्राणा नाभिर्दश्मी प्राणानेव पुरस्तौद्धते तस्मौत्पुरस्तौत्प्राणा ज्योतिष्मतीमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्प्राणानां वाग्ज्योतिरुत्तमा दशोपं दधाति दशौक्षरा विराड्विराद्धन्दंसां ज्योतिज्यीतिरेव पुरस्तौद्धते तस्मौत्पुरस्ताङ्ग्योतिरुपौस्महे छन्दा रसि पृशुष्वाजिमयुस्तान्वृंहृत्युदंजयत्तस्माद्धार्हंताः (८)

पृशवं उच्यन्ते मा छन्द् इति दक्षिणत उपं दधाति तस्माइक्षिणावृंतो मासाः पृथिवी छन्द् इति पृश्चात्प्रतिष्ठित्या अग्निर्देवतेत्युंत्तर्त ओजो वा अग्निरोजं एवोत्तंर्तो धंते तस्मादुत्तरतोभिप्रयायी जंयित षिट्ठि श्रथ्सम्पंद्यन्ते षिट्ठि श्रवक्षरा बृह्ती बार्ह्ताः पृशवों बृह्त्यैवास्मै पृशूनवं रुन्छे बृह्ती छन्दंसाङ् स्वारांज्यं परीयाय यस्यैताः (९)

उपधीयन्ते गच्छेति स्वारांज्य सप्त वालंखिल्याः पुरस्तादुपं दधाति सप्त पश्चाथ्सप्त वै शींर्षण्याः प्राणा द्वाववाश्ची प्राणाना से सवीर्यत्वायं मूर्धासि राडितिं पुरस्तादुपं दधाति यन्त्री राडितिं पृश्चात्प्राणानेवास्मै सुमीचो दधाति॥ (१०)

अश्वमुपं पुरस्तादुप् बार्ह्नंता एताश्चतुंस्त्रि श्रच॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा एता अंक्ष्णयास्तोमीयां अपश्यन्ता अन्यथानूच्यान्यथोपांदधत् तदसुंरा नान्ववांयन्ततों देवा अभंवन्यरासुंरा यदंक्ष्णयास्तोमीयां अन्यथानूच्यान्यथोपदधांति भ्रातृंव्याभिभूत्ये भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंव्यो भवत्याशुस्त्रिवृदितिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै त्रिवृत् (११)

यज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित व्योंम सप्तद्श इतिं दक्षिणतोऽत्रृं वे व्योमान्न सप्तद्शोऽन्नमेव दिक्षिणतो धेत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते धुरुणं एकविश्श इतिं पृश्चात्प्रतिष्ठा वा एंकविश्शः प्रतिष्ठित्यै भान्तः पंश्चद्श इत्यंत्तर्त ओजो वे भान्त ओजेः पश्चद्श ओजं पृवोत्तंर्तो धेत्ते तस्माद्त्तरतोभिप्रयायी जंयित प्रतूर्तिरष्टाद्श इति पुरस्तांत (१२)

उपं दधाति द्वौ त्रिवृतांविभपूर्वं यंज्ञमुखे वि यातयत्यभिवृतः संविर्श इतिं दक्षिणतोऽत्रं वा अभिवृतीऽत्ररं सिव्रशो-ऽन्नमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यते वर्चौ द्वाविर्श इतिं पृश्वाद्यद्विरंशतिर्दे तेनं विराजौ यद्वे प्रतिष्ठा तेनं विराजौरवाभिपर्वमन्नाद्ये प्रतिं तिष्ठति तपो नवदश इत्यंत्तरतस्तस्मांश्

विराजोरेवाभिपूर्वमुत्राद्ये प्रति तिष्ठति तपो नवद्शे इत्युंत्तरतस्तस्माध हस्त्रीयोस्तपस्वितरो योनिश्चतुर्वि १ इति पुरस्तादुर्प दधाति चतुंर्विश्वात्यक्षरा गायत्री गांयत्री यंज्ञमुखम् यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयित् गर्भाः पश्चिव्श्व इति दक्षिणतोऽत्रृं वै गर्भा अत्रं पश्चिव्श्वाऽत्रंमेव दंक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यत् ओजंस्त्रिण्व इति पृश्चादिमे वै लोकास्त्रिण्व पृष्वेव लोकेषु प्रति तिष्ठति सम्भरंणस्त्रयोविश्वा इति (१४) उत्तरतस्तस्माध्स्वयो हस्तयोः सम्भार्यतरः ऋतुंरेकत्रिश्वा

तृतीयः प्रश्नः

इति पुरस्तादुपं दधाति वाग्वे ऋतुंर्यज्ञमुखं वाग्यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यातयित ब्रध्नस्यं विष्टपं चतुस्त्रिष्ट्श इति दक्षिणती-ऽसौ वा आदित्यो ब्रध्नस्यं विष्टपंम् ब्रह्मवर्च्सम्व दक्षिणतो धत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधौ ब्रह्मवर्च्सितंरः प्रतिष्ठा त्रंयस्त्रिष्ट्रश इति पश्चात्प्रतिष्ठित्ये नाकः षद्गिष्श इत्यंत्तरतः सुवर्गो वे लोको नाकः सुवर्गस्यं लोकस्य समष्ट्री॥ (१५)

अग्नेर्भागोंऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वा अग्निर्यंज्ञमुखं दीक्षा यंज्ञमुखं ब्रह्मं यज्ञमुखं त्रिवृद्यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयित नृचक्षंसाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतः शृंश्रुवारसो वै नृचक्षसोऽन्नं धाता जातायैवास्मा अन्नमिपं दधाति तस्मांज्ञातोऽन्नंमित्त ज्नित्रई स्पृतर संप्तदशः स्तोम् इत्याहान्नं वै ज्नित्रम् (१६) अन्नई सप्तदशोऽन्नंमेव देक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नंमद्यते

धर्त्रः (१९)

भागों ऽसीत्युंत्तर्त ओजो वा इन्द्र ओजो विष्णुरोजः क्षत्रमोजः पश्चद्रशः (१७)
ओजं एवोत्तंर्तो धंत्ते तस्मांदुत्तरतोभिप्रयायी जंयति वसूनाम्भागों ऽसीतिं पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वे वसंवो वंयज्ञमुखं रुद्रा यंज्ञमुखं चंतुर्वि १ शो यंज्ञमुखम्व पुरस्ताद्वि यांतयत्यादित्यानां भागों ऽसीतिं दक्षिणतोऽत्रृं वा आंदित्या

मित्रस्यं भागोंऽसीतिं पृश्चात्प्राणो वै मित्रोंऽपानो वर्रुणः प्राणापानावेवास्मिन्दधाति दिवो वृष्टिर्वाताः स्पृता एंकवि इशः स्तोम् इत्याह प्रतिष्ठा वा एंकवि इशः प्रतिष्ठित्या इन्द्रस्य

तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यतेऽदिंत्यै भागः (१८)
असीति पृश्चात्प्रतिष्ठा वा अदितिः प्रतिष्ठा पूषा प्रतिष्ठा त्रिणवः
प्रतिष्ठित्यै देवस्यं सिवृतुर्भागोऽसीत्युत्तरतो ब्रह्म वै देवः संविता ब्रह्म
बृह्स्पतिर्ब्रह्मं चतुष्टोमो ब्रह्मवर्चसमेवोत्तरतो धेत्ते तस्मादुत्तरोऽधी
ब्रह्मवर्चसितंरः सावित्रवंती भवति प्रसूत्यै तस्माद्भाह्मणानामुदीची
सिनः प्रसूता धूर्तश्चेतुष्टोम इति पुरस्तादुपं दधाति यज्ञमुखं वै

अन्नंम्मरुतोऽन्नं गर्भा अन्नं पश्चवि शोऽन्नंमेव दंक्षिणतो धंत्ते

यज्ञमुखं चंतुष्टोमो यंज्ञमुखमेव पुरस्ताद्वि यांतयति यावांनाम्भागोंऽसीतिं दक्षिणतो मासा वै यावां अर्धमासा अयांवास्तस्मांदक्षिणावृंतो मासा अन्नं वै यावा अन्नं प्रजा अन्नमेव दंक्षिण्तो धंत्ते तस्माद्दक्षिणेनान्नमद्यत ऋभूणाम्भागोऽसीति पश्चात् प्रतिष्ठित्ये विवर्तोऽष्टाचत्वारि १ इत्युंत्तर्तोऽनयौर्लोकयौः सवीर्यत्वाय तस्मादिमौ लोकौ समावद्वीर्यो (२०)

यस्य मुख्यंवतीः पुरस्तांदुपधीयन्ते मुख्यं एव भंवत्यास्य मुख्यां जायते यस्यान्नंवतीर्दक्षिणतोऽत्त्यन्नमास्यांन्नादो जायते यस्यं प्रतिष्ठावंतीः पृश्चात्प्रत्येव तिष्ठति यस्यौजंस्वतीरुत्तर्त ओंजस्व्यंव भंवत्यास्यौजस्वी जायतेऽकी वा एष यद्ग्निस्तस्यैतदेव स्तोत्रमेतच्छुस्रं यदेषा विधा (२१)

विधीयतेऽर्क एव तद्क्यंमनु वि धीयतेऽत्त्यन्नमास्यानादो जायते यस्येषा विधा विधीयते य उं चैनामेवं वेद सृष्टीरुपं दधाति यथासृष्टमेवावं रुन्द्धे न वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा एता व्यंष्टीरपश्यन्ता उपांदधत् ततो वा इदं व्यौच्छ्द्यस्यैता उपधीयन्ते व्यवासमां उच्छ्त्यथो तमं एवापं हते॥ (२२)

वै जुनित्रं पश्चदुशोऽदिंत्ये भागो वै धूर्त्रः सुमावद्वीर्यो विधा ततो वा हुदं चतुर्दश च॥🖚 [४]

अग्ने जातान्त्र णुंदा नः स्पत्नानिति पुरस्तादुपं दधाति जातानेव भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते सहंसा जातानिति पश्चाज्ञंनिष्यमांणानेव प्रति नुदते चतुश्चत्वारिष्शः स्तोम् इति दक्षिणतो ब्रह्मवर्चसं वै चंतुश्चत्वारिष्शो ब्रह्मवर्चसमेव दक्षिणतो धंत्ते तस्माद्दक्षिणोऽधीं ब्रह्मवर्चसितंरः षोड्शः स्तोम् इत्युंत्तर्त ओजो वै षोंड्श ओजं पुवोत्तंरतो धंत्ते तस्मांत् (२३)

उत्तरतोभिप्रयायी जंयित वज्रो वै चंतुश्चत्वारिश्शो वर्ज्यः षोड्रशो यदेते इष्टके उपदर्धाति जाताश्श्चेव जंनिष्यमाणाश्श्च भ्रातृंव्यान्प्रणद्य वज्रमनु प्र हंरित स्तृत्ये पुरींषवतीम्मध्य उपं दर्धाति पुरींषुं वै मध्यंमात्मनः सात्मानमेवाग्निं चिनुते सात्मामुष्मिं ह्योके भविति य एवं वेदैता वा अंसप्रता नामेष्टंका यस्येता उपधीयन्तें (२४)

नास्यं स्पत्नों भवति पृश्वर्वा पृष यद्ग्निर्विराजं उत्तमायां चित्यामुपं दधाति विराजंमेवोत्तमाम्पृश्रुषुं दधाति तस्मात्पश्चमानुंत्तमां वाचं वदित दशंदृशोपं दधाति सवीर्य-त्वायांक्ष्णयोपं दधाति तस्मादक्ष्णया पृशवोऽङ्गानि प्र हंरन्ति प्रतिष्ठित्ये यानि व छन्दा स्मि सुवर्ग्याण्यास्नतेर्द्वाः सुंवर्गं लोकमायन्तेनर्षयः (२५)

अश्राम्यन्ते तपोऽतप्यन्त् तानि तपंसापश्यन्तेभ्यं एता इष्टंका निरंमिम्तेवृश्छन्दो वरिवृश्छन्द इति ता उपांदधत् ताभिर्वे ते सुंवर्गं लोकमायन् यदेता इष्टंका उपदर्धाति यान्येव छन्दार्श्से सुवृग्याणि तैरेव यजमानः सुवृगं लोकमेति यज्ञेन् वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ताः स्तोमंभागैरेवासृंजत् यत् (२६)

स्तोमंभागा उप्दर्धाति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते

बृह्स्पतिर्वा एतद्यज्ञस्य तेजः समंभर्द्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति सर्तेजसमेवाग्निं चिनुते बृह्स्पतिर्वा एतां यज्ञस्यं प्रतिष्ठामंपश्यद्यथ्स्तोमंभागा यथ्स्तोमंभागा उपदर्धाति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्ये सप्तस्प्रापं दधाति सवीर्यत्वायं तिस्रो मध्ये प्रतिष्ठित्ये॥ (२७)

र्षिमरित्येवाऽऽदित्यमंसृजत् प्रेतिरिति धर्ममन्वितिरिति दिवर्थं संधिरित्यन्तरिक्षं प्रतिधिरिति पृथिवीं विष्टम्भ इति वृष्टिंम्प्रवेत्यहंरनुवेति रात्रिमुशिगिति वस्नून्प्रकेत इति रुद्रान्थ्सुंदीतिरित्यांदित्यानोज् इति पितृ इस्तन्तुरितिं प्रजाः

पृंतनाषाडितिं पश्त्रेवदित्योषंधीरभिजिदंसि युक्तग्रांवा (२८)

इन्द्रांय त्वेन्द्रं जिन्वेत्येव देक्षिणतो वज्रं पर्योहद्भिर्जित्यै ताः प्रजा अपप्राणा असृजत् तास्विधेपितर्सीत्येव प्राणमंदधाद्यन्तेत्यंपान स्र्स्प इति चक्षुंवयोधा इति श्रोत्रन्ताः प्रजाः प्राणतीरंपानतीः पश्यंन्तीः शृण्वतीर्न मिथुनी अभवन्तास् त्रिवृद्सीत्येव मिथुनमंदधात्ताः प्रजा मिथुनी (२९)

भवंन्तीर्न प्राजायन्त ताः सर्रोहोऽसि नीरोहोऽसीत्येव प्राजनयत्ताः प्रजाः प्रजांता न प्रत्यंतिष्ठन्ता वंसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीत्येवैषु लोकेषु प्रत्यंस्थापयद्यदाहं वसुकोऽसि वेषंश्रिरसि वस्यंष्टिर्सीतिं प्रजा एव प्रजांता एषु लोकेषु प्रतिं ष्ठापयति सात्मान्तरिक्षः रोहति सप्राणोऽमुष्मिं छोके प्रतिं तिष्ठत्यव्यंर्धुकः प्राणापानाभ्यां भवति य एवं वेदं॥ (३०)

युक्तप्रांवा प्रजा मिथु-यंन्तरिक्षं द्वादेश चा ———[६] नाकसद्भिवे देवाः सुंवर्गं लोकमायुन्तन्नांकसदां नाकस्त्त्वं यन्नांकसदं उपदर्धाति नाकसद्भिरेव तद्यजीमानः सुवर्गं लोकमेति

यन्नांक्सदं उप्दर्धाति नाक्सिद्भिरेव तद्यजंमानः सुवर्गं लोकमेति सुवर्गो वै लोको नाको यस्यैता उपधीयन्ते नास्मा अकंम्भवति यजमानायत्नं वै नांक्सदो यन्नांक्सदं उपदर्धांत्यायतंनमेव तद्यजंमानः कुरुते पृष्ठानां वा पृतत्तेजः सम्भृतं यन्नांक्सदो यन्नांक्सदेः (३१)

उपदर्धाति पृष्ठानांमेव तेजोऽवं रुन्द्धे पश्चचोडा उपं दधात्यपस्परसं पृवैनंमेता भूता अमुष्मिं ह्याँक उपं शेरेऽथों तनूपानीं रेवैता यर्जमानस्य यं द्विष्यात्तमुं पृदर्धं द्याये देताभ्यं पृवैनं देवतां भ्य आ वृश्चिति ताजगार्तिमार्च्छ् त्युत्तं रा नाकु सद्य उपं दधाति यथां जायामानीयं गृहेषुं निषादयंति ताह गेव तत् (३२)

पृश्चात्प्राचीमृत्तमामुपं दधाति तस्मौत्पृश्चात्प्राची प्रत्यन्वौस्ते स्वयमातृण्णां चं विकुर्णीं चौत्तमे उपं दधाति प्राणो वै स्वयमातृण्णायुंर्विकुर्णी प्राणं चैवायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ धंत्ते तस्मौत्प्राणश्चायुंश्च प्राणानांमृत्तमौ नान्यामृत्तंरामिष्टंकामुपं

दध्याद्यद्न्यामुत्तंरामिष्टंकामुपद्ध्यात्पंशूनाम् (३३)

सुवर्गस्यं लोकस्यानुंख्यात्या एषा वै देवानां विक्रांन्तियिद्विकणीं यिद्वेकणीं मृपदर्धाति देवानांमेव विक्रांन्तिमनु वि क्रमत उत्तर्त उपं दधाति तस्मांदुत्तर्तउपचारोऽग्निर्वायुमतीं भवति सिमंद्धौ॥ (३४)

सम्भृतं यत्रांक्षयो यत्रांक्षयद्क्तत्रंश्नामेषां वे द्वाविष्णतिथा [७]
छन्दा इस्युपं दधाति पृशवो वे छन्दा इसि पृश्नेवावं रुन्द्वे छन्दा इसि वे देवानां वामम्पशवो वाममेव पृश्नित्वं रुन्द्व एता इह वे यज्ञसेनश्चेत्रियायणश्चितिं विदां चंकार तथा वे स पृश्नवां रुन्द्व यदेतामुंपदधांति पृश्नेवावं रुन्द्वे गायत्रीः पुरस्तादुपं दधाति तेजो वे गायत्री तेजं एव (३५)

मुख्तो धंत्ते मूर्धन्वतींर्भवन्ति मूर्धानंमेवनई समानानां करोति

त्रिष्ठभ् उपं दधातीन्द्रियं वै त्रिष्ठगिन्द्रियमेव मध्यतो धंते जर्गतीरुपं दधाति जागता वै प्शवंः प्शूनेवावं रुन्द्धेऽनुष्टुभ् उपं दधाति प्राणा वा अनुष्ठुप्राणानामुथ्सृष्टमे बृह्तीरुण्णिहाः पुङ्कीर्क्षरंपङ्कीरिति विषुंरूपाणि छन्दाङ्स्युपं दधाति विषुंरूपा वै पृशवंः पृशवंः (३६)

च् यजंमानस्य च प्राणं चायुश्चापिं दध्यात्तस्मान्नान्योत्तरेष्टंकोपधेय

स्वयमातृण्णामुपं दधात्यसौ वै स्वयमातृण्णामूम्वोपं धत्ते-ऽश्वमुपं घ्रापयति प्राणम्वास्यां दधात्यथौं प्राजापत्यो वा अश्वः प्रजापंतिनैवाग्निं चिनुते स्वयमातृण्णा भवति प्राणानामुथ्सृष्ट्या अथो

छुन्दा रेसि विषुंरूपानेव पशूनवं रुन्द्वे विषुंरूपमस्य गृहे दृश्यते यस्यैता उपधीयन्ते य उ चैना पुवं वेदातिंच्छन्दसुमुपं दधात्यतिंच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दा रसि सर्वेभिरेवैनं छन्दोंभिश्चिनुते वर्षे वा एषा छन्दंसां यदितंच्छन्दा यदितंच्छन्दसमुप्दधांति वर्ष्मैवैन र समानानां करोति द्विपदा उपं दधाति द्विपाद्यजंमानः प्रतिष्ठित्यै॥ (३७)

-[८] सर्वाभ्यो वै देवताभयोऽग्निश्चीयते यथ्सयुजो नोपंदध्याद्देवतां

अस्याग्निं वृंश्चीरन् यथ्सयुजं उपदर्धांत्यात्मनैवैन र् सयुजं चिनुते नाग्निना व्यध्यतेऽथो यथा पुरुषः स्नावंभिः सन्तंत एवमेवैताभिरग्निः सन्तंतोऽग्निना वै देवाः सुवर्गं लोकमायन्ता अमूः कृत्तिका अभवन् यस्यैता उपधीयन्ते सुवर्गमेव (३८)

लोकमेति गर्च्छ्रति प्रकाशं चित्रमेव भवति मण्डलेष्टका उपं दधातीमे वै लोका मण्डलेष्ट्रका इमे खलु वै लोका देवपुरा देवपुरा एव प्र विंशति नार्तिमार्च्छंत्यग्निं चिंक्यानो विश्वज्योतिष उपं दधातीमानेवैताभिलींकां ज्योतिष्मतः कुरुतेऽथौं प्राणानेवैता यजंमानस्य दाध्रत्येता वै देवताः सुवर्ग्यास्ता एवान्वारभ्यं सुवर्गं लोकमेंति॥ (३९)

सुवर्गमेव ता एव चत्वारिं च॥

तेजं एव पुशवं: पुशवो यजंमान एकंश्व॥।

वृष्टिसनी्रु द्धाति वृष्टिमेवावं रुन्द्धे यदेक्धोपंद्ध्यादेकंमृतुं वंर्षेदनुपर्हितर् सादयति तस्माथ्सर्वानृतून् वंर्षित पुरोवात्सनिंर्सीत्यांहैतद्दे वृष्ट्ये रूप रूपेणैव वृष्टिमवं रुन्द्धे संयानीिभेवें देवा इमाल्लाँकान्थ्समयुस्तथ्संयानीना संयानित्वं यथसंयानीरुपदधाति यथापसु नावा संयात्येवम् (४०)

पुवैताभिर्यर्जमान इमाल्लोंकान्थ्सं यांति प्रुवो वा पुषों-ऽग्नेर्यथ्संयानीर्यथ्संयानीरुपदधांति प्रुवमेवैतम्ग्नय उपं दधात्युत यस्यैतासूपंहितास्वापोऽग्नि हर्न्त्यहृंत पुवास्याग्निरांदित्येष्ट्रका उपं दधात्यादित्या वा पृतम्भूत्ये प्रतिं नुदन्ते योऽलुम्भूत्ये सन्भूतिं न प्राप्नोत्यांदित्याः (४१)

एवैन्म्भूतिं गमयन्त्यसौ वा एतस्यांदित्यो रुच्मा देते यौ-ऽग्निं चित्वा न रोचंते यदांदित्येष्टका उंपदधाँत्यसावेवास्मिन्नादित्यो रुचं दधाति यथासौ देवाना रे रोचंत एवमेवेष मेनुष्यांणार रोचते घृतेष्टका उपं दधात्येतद्वा अग्नेः प्रियं धाम यद्धृतिम्प्रियेणैवेनं धाम्ना समर्धयति (४२)

अथो तेर्जसानुपरिहार सादयत्यपरिवर्गमेवास्मिन्तेजो दधाति प्रजापंतिरिम्नमंचिनुत् स यशंसा व्यार्ध्यत् स एता यंशोदा अंपश्यत्ता उपांधत् ताभिर्वे स यशं आत्मन्नंधत् यद्यंशोदा उपदर्धात् यशं एव ताभिर्यजमान आत्मन्धत्ते पश्चोपं दधाति पाङ्कः पुरुषो यावांनेव पुरुषस्तस्मिन् यशो दधाति॥ (४३)

देवासुराः संयंत्ता आस्नकनीयाः सो देवा आस्नभूयाः सो-ऽसुंरास्ते देवा एता इष्टंका अपश्यन्ता उपादधत भूयस्कृद्सीत्येव भूयाः सोऽभवन्वनस्पतिभिरोषंधीभिर्वरिवस्कृद्सीतीमामंजयन्त्राच्यसं प्राचीं दिशंमजयन्नूर्ध्वासीत्यमूमंजयन्नन्तरिक्षसदंस्यन्तरिक्षे

सीदेत्यन्तरिक्षमजयन्तती देवा अभवन्न (४४)

परासुरा यस्यैता उंपधीयन्ते भूयांनेव भवत्यभीमाल्रौंकाञ्जयित भवत्यभावा परास्य भावत्यो भवत्यप्रमुषदिस श्येनसदसीत्यांदैतदा

भवंत्यात्मना परांस्य भ्रातृंच्यो भवत्यपसुषदंसि श्येनसद्सीत्यांहैतद्वा अग्ने रूप रूपणैवाग्निमवं रुन्द्वे पृथिव्यास्त्वा द्रविणे सादयामीत्यांहेमानेवैताभिलींकान् द्रविणावतः कुरुत आयुष्यां उपं दधात्यायुंरेव (४५)

अस्मिन्द्धात्यग्ने यत्ते पर् हन्नामेत्यांहैतद्वा अग्नेः प्रियं धामं प्रियमेवास्य धामोपाप्रोति तावेहि स रंभावहा इत्यांह व्येवैनेन परि धत्ते पार्श्वजन्येष्वप्येष्यग्न इत्यांहैष वा अग्निः पार्श्वजन्यो यः पर्श्वचितीकस्तस्मादेवमाहर्त्व्यां उपं दधात्येतद्वा ऋतूनाम्त्रियं धाम् यदंतव्यां ऋतूनामेव प्रियं धामावं रुन्द्वे सुमेक इत्यांह संवथ्सरो वै सुमेकः संवथ्सरस्यैव प्रियं धामोपाप्रोति॥ (४६)

अभंवन्नायुरेवर्त्व्यां उपु षड्विर्श्शतिश्च॥

-[११]

प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परापत्ततदश्वोऽभवद्यदश्वयत्तदश्वंस्याश्वत्वन्तं

अश्वमेधेनैव प्रत्यंदधुरेष वै प्रजापंति सर्वं करोति यौंऽश्वमेधेन यजंते सर्वं एव भंवति सर्वस्य वा एषा प्रायंश्वित्तिः सर्वस्य भेषज्ञ सर्वं वा एतेनं पाप्मानं देवा अंतर्न्निष् वा एतेनं ब्रह्महत्यामंतरन्थ्सर्वम्पाप्मानम् (४७)

त्रति तरंति ब्रह्महृत्यां योंऽश्वमेधेन यजंते य उं चैनमेवं वेदोत्तंरं वै तत्प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तस्मादश्वंस्योत्तर्तोऽवं द्यन्ति दक्षिणतोंऽन्येषां पशूनाम्वैतसः कटो भवत्यपस्योनिर्वा अश्वां-ऽपस्जो वेतसः स्व एवेनं योनौ प्रतिं ष्ठापयति चतुष्टोमः स्तोमो भवति स्रङ्कु वा अश्वंस्य सक्थ्यावृंह्त्तद्देवाश्चंतुष्टोमेनैव प्रत्यंद्ध्यंचंतुष्टोमः स्तोमो भवत्यश्वंस्य सर्वत्वायं॥ (४८)

सर्वं पाप्पानंमवृह्द्वादंश च॥———[१२]
देवासुराः तेनर्तृव्यां रुद्रोऽश्मंत्रृषदे बडुदेनुं प्राचीमिति वसोर्धारांमुग्निर्देवेभ्यः सुवर्गायं यत्राकृतायं छन्दक्षितुं पर्वस्व द्वादंश॥——[१३]देवासुरा अजायां वे ग्रुंमुष्टिः प्रंथमो देवयतामेतद्वे छन्दंसामुभोत्यष्टो

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita

पंश्चाशचत्॥58॥ देवासुराः सर्वं जयति॥

This PDF was downloaded from $\mbox{\sc http://stotrasamhita.}$ github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/